

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 29 czerwca 2017 r. – UAB „EVP International”/ Lietuvos bankas

(Sprawa C-389/17)

(2017/C 309/36)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: UAB „EVP International”

Druga strona postępowania: Lietuvos bankas

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w analizowanym postępowaniu następujące usługi należy uznać za usługi płatnicze (nie)związane z emisją pieniądza elektronicznego:

- a) transakcja płatnicza, w ramach której na podstawie polecenia (instrukcji) posiadacza pieniądza elektronicznego do instytucji pieniądza elektronicznego (emitenta) pieniądz elektroniczny (podlegające wykupowi środki) wykupione według wartości nominalnej są przekazywane na rachunek bankowy strony trzeciej;
- b) transakcja płatnicza, w ramach której na podstawie instrukcji sprzedawcy nabywca (płatnik) towarów lub usług płaci za towary lub usługi przez dokonanie transferu/płatności środków pieniężnych do instytucji pieniądza elektronicznego (emitenta pieniądza elektronicznego), który po otrzymaniu takich środków pieniężnych emituje pieniądz elektroniczny według wartości nominalnej otrzymanych środków na rzecz sprzedawcy (posiadacza pieniądza elektronicznego).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. 2009, L 267, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dolj (Rumunia) w dniu 30 czerwca 2017 r. – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită/SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

(Sprawa C-400/17)

(2017/C 309/37)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Dolj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Strona pozwana: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znacząca nierównowaga między prawami i obowiązkami stron wynikającymi z umowy obejmuje też sytuację, w której w trakcie wykonywania umowy w sposób okresowy lub ciągły świadczenie konsumenta stało się nadmiernie uciążliwe w porównaniu z chwilą zawarcia umowy z powodu istotnych zmian kursu wymiany, których żadna ze stron nie była w stanie przewidzieć?
- 2) Czy wyrażenie warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 powinno oznaczać, że taki warunek umowny powinien przewidywać tylko powody jego ujęcia w umowie i jego mechanizm funkcjonowania, czy też powinien przewidywać wszystkie jego możliwe konsekwencje, w zależności od których może zmieniać się cena płacona przez konsumenta, na przykład ryzyko kursowe?
- 3) Czy w ramach wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 wyrażenie „nie będą wiążące dla konsumenta” może być interpretowane w ten sposób, że w przypadku znaczącej nierównowagi między prawami i obowiązkami stron wynikłej na skutek zmiany kursu wymiany, sąd krajowy ma prawo zwolnić konsumenta z obowiązku ponoszenia w całości ryzyka kursowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 4 maja 2017 r. w sprawie T-403/15, JYSK sp. z o.o./Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 lipca 2017 r. przez JYSK sp. z o.o.

(Sprawa C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: JYSK sp. z o.o. (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, advokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie żąda, by wyrok Sądu stwierdzający niedopuszczalność jego skargi na tej podstawie, że decyzja Komisji C (2015) 3228 final z dnia 1 maja 2015 r. nie dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie, został uchylony ze względu na to, że narusza zasadę skutecznej ochrony sądowej.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że pośredni dostęp do Trybunału w drodze odesłania prejudycjalnego ze strony sądów polskich nie daje ochrony przewidzianej w art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że wspomniana decyzja Komisji dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 10 lipca 2017 r. – UAB „Roche Lietuva”/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Sprawa C-413/17)

(2017/C 309/39)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas